

Arrest

nr. 200 797 van 7 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoun origine te zijn. U werd 21 jaar geleden geboren in Fatehabad, een dorp in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. Rond uw tweede levensjaar verhuisde u met uw hele gezin naar Abdulkhel, een dorp in het district Achin in Nangarhar door een grondconflict in Fatehabad. U bent een ongehuwde soenitische moslim.

U heeft tot de 6de graad school gelopen. Nadien werkte u van tijd tot tijd voor de winkel van uw vader in de bazaar van Abdulkhel, u ging dan goederen voor hem inkopen in Jalalabad.

Sinds de komst van de Islamitische Staat (IS, Daesh) in Achin had uw gezin moeilijkheden met hen. Ze kwamen naar jullie winkel en naar jullie huis om u, uw broer en vader te overtuigen om zich bij hen aan te sluiten. Ook wouden ze niet dat jullie goederen verkochten aan mensen die voor de regering werkten. Dit was zeer moeilijk aangezien de mensen die in dienst waren van de regering vervolgens ook klaagden dat jullie niet aan hen wouden verkopen maar wel aan IS leden. Twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan vertrok u op een dag naar de stad Jalalabad om daar inkopen te gaan doen. U verbleef die avond in het huis van uw oom Y. Z. die in Jalalabad woont. Laat die avond kreeg u een telefoontje van een van uw dorpsgenoten. Hij vertelde u dat IS uw huis had in brand gestoken en uw hele familie was vermoord. De volgende ochtend wou u terugkeren naar uw dorp maar uw oom hield u tegen en overtuigde u ervan dat u beter bij hem in Jalalabad zou blijven. Een tijd later was uw oom echter de mening toegedaan dat u beter Afghanistan kon verlaten omdat hij vreesde dat u wraak zou willen nemen en naar de taliban of Daesh toe zou gaan. Ongeveer twee maanden nadat uw familie werd vermoord, niet lang na het einde van het Offerfeest, kreeg u in Jalalabad opnieuw een telefoontje van een van uw dorpsgenoten. Hij waarschuwde u dat IS was te weten gekomen dat u de aanslag had overleefd en dat u in Jalalabad was. Vervolgens verkocht uw oom Y. uw auto en zei hij dat u het land moest verlaten. U kwam aan in België op 7 november 2015 en vroeg op 17 november 2015 asiel aan.

Bij terugkeer naar Afghanistan verklaart u IS te vrezen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw Afghaanse identiteitsbewijs ('taskara') voor, alsook een kopie van de taskara van uw vader. Verder legde u een omschrijving van uw problemen voor, opgesteld door uw oom, die werd onderschreven door de ouderlingen van uw dorp en een brief van uw oom voor.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u er niet bent in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor internationale bescherming is omdat u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad. Overigens dient hierbij ook nog worden vermeld dat uw verklaringen betreffende de door u ingeroepen asielmotieven weinig overtuigend en weinig plausibel zijn. Het komt immers weinig waarschijnlijk over dat jullie volgens uw verklaringen in Achin al een aantal jaren onder constante dreiging van Daesh leefden – ze hadden u en uw familie immers al concreet bedreigd met het in brand steken van jullie huis en winkel (CGVS, p.14)- maar jullie er desondanks toch niet de voorkeur aan gaven Achin te verlaten om toevlucht – net zoals talloze anderen – te gaan zoeken bij familieleden in Jalalabad. Hierdoor rijzen uiteraard twijfels over het door u beschreven incident waarbij uw familieleden het leven lieten. Het komt immers weinig overtuigend over dat jullie daar in Achin zaten te wachten op de genadeslag van Daesh terwijl de mogelijkheid bestond om een nieuw leven te gaan opbouwen in Jalalabad, u verklaarde immers uitdrukkelijk dat u een leven zou kunnen beginnen in Jalalabad indien u geen problemen zou gehad hebben met Daesh (CGVS, p.15). Dat u er, gezien de bedreigingen en de gewelddadige context in uw regio, dan al niet veel eerder aan zou gedacht hebben om Achin te verlaten is hoogst onwaarschijnlijk. Deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de door u geschetste gebeurtenissen. De bewijsstukken die u ter bevestiging van dit incident waarbij uw familieleden omkwamen voorlegt, de brief van uw oom en een bevestiging van de ouderlingen, werden respectievelijk door uw oom en op vraag van uw oom opgesteld hetgeen weinig objectieve waarde aan deze bewijsstukken verleent. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt verder ook dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Gelet op uw weinig plausibele en weinig overtuigende verklaringen en gezien het gesolliciteerd karakter van de door u voorgelegde bewijsstukken kan de vluchtelingenstatus u dan ook niet worden toegekend.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de provinciale hoofdstad Jalalabad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Niettegenstaande er sprake is van een toename in het aantal gewelddadige incidenten, blijkt uit dezelfde informatie dat het geweld voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij voornamelijk de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Het gegeven dat de weg een doelwit vormt van de opstandelingen belet bovendien niet dat er nog steeds sterk seizoensgebonden migratiepatronen zijn, waarbij vele Afghanen de koude wintermaanden in Kabul ontvluchten door naar Jalalabad te reizen, en in omgekeerde richting de drukkende hitte in de zomer ontvluchten richting Kabul. Uit dezelfde informatie blijkt dat het grootste probleem op deze weg er de verkeersveiligheid is, waarvan de oorzaken moeten worden gezocht bij roekeloos rijgedrag en een verouderd wagenpark. Dergelijke risico's houden echter geen enkel verband met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan in 2015 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie Jalalabad van 14 december 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart district vormt. Hierbij wordt volledigheidshalve opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, Surkh Rod en Chaparhar. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van Jalalabad, maar de facto in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van zelfmoordaanslagen, of aanslagen met berm bommen of magnetische IED's op hun voertuigen. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. Sinds eind 2015 zijn deze complexe aanslagen meer gericht tegen diplomatieke posten en worden zelfmoordaanslagen aangewend tegen de leiders van pro-regeringsmilities. Deze milities zijn in toenemende mate het doelwit van IS in Nangarhar.

Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij zowel militaire als burgerdoelwitten gevisieerd worden, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden bij aanslagen op doelwitten met een hoog profiel. Daarnaast vinden er ook aanslagen plaats, met of zonder aanwijsbaar doelwit, in de nabijheid van duidelijk burgerlijke infrastructuur. Niettegenstaande er sprake is van toename van het aantal burgerslachtoffers bij aanslagen in Jalalabad, blijft uit de beschikbare informatie dat het aantal burgerslachtoffers in de stad laag blijft. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is overigens niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. De stad Jalalabad blijft bovendien nog steeds een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat IS actief is in de provincie Nangarhar, en er de Taliban en ANSF bestrijdt. IS is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. In casu werd evenwel vastgesteld dat u over een veilig vluchtalternatief beschikt in de stad Jalalabad.

Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Jalalabad vestigt.

Zowel uw gedrag als uw verklaringen wijzen erop dat u probleemloos in Jalalabad kan leven, aangezien u na de door u beweerde aanslag op uw familie in Achin nog twee maanden bij uw oom in Jalalabad woonde (CGVS, p. 15). In die periode werd u niet geconfronteerd met bedreigingen van IS en was uw leven niet in gevaar (CGVS, p. 15). Bovendien beschikt u in Jalalabad over een familiaal netwerk, in hoofde van uw oom Y., een broadcast manager, waarop u in het verleden al kon steunen (CGVS, p. 11, 13-15) en die capabel is om u op te vangen. U heeft nog regelmatige contacten via messenger met uw oom. U bent ook bekend met de stad, aangezien u om de 15 dagen over de periode van tien jaar voor uw werk handel ging drijven in Jalalabad (DVZ, Vragenlijst CGVS vraag 3.5, CGVS, p. 10-11). Bovendien verklaarde u dat u niet zelf besliste om het land te verlaten, maar dat uw oom deze beslissing nam om u ervan te weerhouden terug te keren naar Achin (CGVS, p. 15). Ook verklaarde u uitdrukkelijk dat u een leven in Jalalabad kon beginnen moest u geen conflict hebben met IS (CGVS, p. 15). Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in een stad als Jalalabad aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt. Tot slot wordt nog opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de Jalalabad stad zoeken in gehuurde woningen verblijven, of onderdak kregen bij gastgemeenschappen, vrienden of verwanten. De IDP's kunnen daarenboven rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelde u dat IS u zou komen zoeken overal in Afghanistan en u zou doden (CGVS, p. 15). Gezien eerder al vastgesteld werd dat uw verklaringen betreffende de door u geschetste gebeurtenissen in Achin weinig aannemelijk waren kunt u deze vrees voor IS in Jalalabad evenmin concreet aantonen. U verklaart dat een dorpsbewoner u vertelde dat IS u in Jalalabad zou gaan zoeken maar in het licht van het voorgaande kan deze blote bewering geen ander licht op de vaststellingen werpen. IS heeft bovendien met moeite toegang tot de stad Jalalabad, in het geval dat ze zich van deze toegang kunnen vergewissen wijst de informatie waarover het CGVS beschikt (zie hierboven) erop dat ze dan voornamelijk zich richten op grote militaire of overheidsdoelwitten. Het is dan ook niet zo dat zij u zouden komen zoeken in de stad Jalalabad. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uw familie toen u 2 jaar oud was vanuit Surkhrod verhuisde naar Achin omwille van een grondconflict (CGVS, p.6). Uit uw verklaringen en uw veelvuldige aanwezigheden in Jalalabad blijkt dat er geen indicaties zijn om aan te nemen dat dit grondconflict dat zich afspeelde in het verre verleden in Surkhrod u in de toekomst parten zou kunnen spelen in Jalalabad.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. Het statuut van vluchteling, alsook subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet worden u dus geweigerd.

De door u voorgelegde documenten staven uw identiteit, herkomst en asielrelaas. Deze worden door het CGVS niet betwist en hebben zodoende geen impact op de genomen beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, sectie A, § 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift als volgt:

"- Geloofwaardigheid van de vrezen van verzoeker

Overwegende dat tegenpartij het weinig waarschijnlijk acht dat verzoeker en zijn familie niet eerder te JALALABAD toevlucht zochten terwijl hun huis en hun winkel tevoren al in brand werden gestoken.

Dat zij zich erover verbaast dat verzoeker Achin niet eerder heeft verlaten, gezien de bedreigingen van Daesh.

Dat hun huis en hun winkel in feite tevoren niet volledig in brand gestoken werden dat het om bedreigingen ging die alle inwoners van de straat viseerden.

Dat zijn familie pas twee maanden voor zijn vertrek, terwijl hij zich bij zijn oom bevond, persoonlijk door bedreigingen werd geïsoleerd.

Dat het tevoren voor de familie moeilijk was Achin te verlaten om te JALALABAD te schuilen aangezien al hun bezittingen zich daar bevonden.

Dat zij het niet aankonden hun leven, hun huis en hun winkel achter te laten.

Dat zij daarenboven wist dat de veiligheids-omstandigheden in het hele Afghaanse grondgebied rampzalig waren en dat de opvangvoorzieningen voor de ontheemden in JALALABAD problematisch waren.

Dat de door verzoeker ingediende documenten dit aantonen.

Dat het argument van tegenpartij dus verworpen dient te worden.

- Documenten

Overwegende dat verzoeker een brief van zijn oom heeft ingediend en een bevestiging van de ouderlingen aangaande de problemen die hij heeft ondervonden.

Dat tegenpartij deze documenten afwees om rede dat ze door de oom of op vraag van de oom van verzoeker werden opgesteld, hetgeen een weinig objectieve waarde aan deze documenten verleent.

Dat de corruptie in AFGHANISTAN daarenboven wijdverbreid is, zodat de Afghaanse documenten een zeer beperkte waarde zouden hebben.

Dat het argument van tegenpartij echter onvoldoende is om de documenten van verzoeker te verwerpen.

Dat het eerste dat aan de kandidaat vluchteling wordt gevraagd is dat hij zoveel mogelijk aan de bewijslast zou samenwerken.

Dat verzoeker dus aan de eerste getuige van zijn problemen heeft gevraagd om een getuigenis op te maken.

Dat hoewel deze getuigenis van een lid van zijn familie komt, deze werd bevestigd door de ouderlingen van het dorp waarvan, gezien hun betrekkingen of functies, kan worden aangenomen dat zij een authentiek karakter aan dergelijke documenten kunnen toekennen.

Dat tegenpartij daarenboven niet aantoonde waarom deze documenten werkelijke valse documenten zou zijn.

Dat de loutere verwijzing tot algemene informatie die geen enkel verband hebben met de door verzoeker voorgelegde documenten niet kan volstaan om deze te verwerpen.

Dat de Raad het gemakkelijk standpunt van de tegenpartij in ieder geval al heeft aangegeven : [...] (RvV nr. 56 412 dd. 22 februari 2011).

Dat deze zelfde redenering voor de documenten afkomstig uit AFGHANISTAN ook van toepassing moet zijn.

Dat deze Rechtsmacht dit nog bevestigde in haar arrest van 07 december 2012.

Dat, in ieder geval instemmen met de theorie van tegenpartij, elke betekenis aan alle asielaanvragen ingediend door Afghanen zou afnemen.

Dat elk geval afzonderlijk onderzocht dient te worden.

Dat vastgesteld dient te worden dat dit onderzoek hier ontbreekt.

- Mogelijke interne vlucht

Overwegende dat volgens tegenpartij verzoeker zijn leven kon gaan opbouwen in de provinciale hoofdstad JALALABAD.

Dat OSAR in zijn verslag van 13 september 2015 nochtans meldt dat in AFGHANISTAN « une nette dégradation des conditions de sécurité » bestaat.

Dat deze eraan toevoegt dat de antiregerings-groepen « n'ont certes pas réussi à s'accaparer le contrôle des villes d'une certaine importance, mais le gouvernement semble perdre progressivement le contrôle de la situation en dehors des grands centres ».

Dat « la criminalité en hausse, les rivalités des potentats locaux et les tensions tribales contribuent en outre à dégrader les conditions de sécurité ».

Dat het aantal slachtoffers elke jaar toeneemt.

Dat de veiligheidssituatie in AFGHANISTAN erg wispelturig is.

Dat niets toestaat te beweren dat een terugkeer van verzoeker naar AFGHANISTAN, en eveneens in JALALABAD hem niet in gevaar zou brengen.

Dat de situatie van de repatrianten moeilijk blijft : "alors que l'Etat afghan n'est guère en mesure de soutenir efficacement les rapatriés, les organisations humanitaires ont aussi de plus en plus de peine à remplir ce rôle, car leurs moyens financiers diminuent ».

Dat hij eraan toevoegt dat « les personnes déplacées se voient confrontées à des discriminations, ainsi qu'à un manque d'installations sanitaires et de prestations de base; elles n'ont que très peu de moyens de gagner leur vie, ce qui conduit souvent à de nouveaux déplacements de population ».

Dat hij besluit dat « la capacité d'accueillir des rapatriés reste faible ».

Dat een recenter verslag (30 september 2016) van dezelfde organisatie tot hetzelfde besluit komt.

Dat zo in tegenstelling tot de bewering van tegenpartij « en 2015 et durant le premier semestre 2016, l'Afghanistan a connu l'une des pires vagues de violence de cette guerre qui dure déjà depuis 14 ans. C'est toujours la population civile qui en souffre le plus ».

Dat zij eraan toevoegt dat « les conditions de sécurité se sont dégradées à une vitesse fulgurante et le conflit affecte entre-temps pratiquement tout le pays ».

Dat « aussi bien en 2015 qu'en 2016, c'est parmi la population civile que les combats militaires ont fait le plus de victimes ».

Dat de toestand in JALALABAD, provincie NAGARHAR eveneens achteruit is gegaan "environ 70 pour cent des incidents affectant la sécurité se produisent dans le Sud, le Sud-est et l'Est du pays... Dans la province du Nangarhar, des combats opposent Daesh et les ANDSF ainsi que les forces de sécurité internationales, mais aussi Daesh et les Talibans", wat het argument van tegenpartij sterk betwist.

Dat verzoeker volgens tegenpartij geen hoog risicoprofiel zou aantonen omdat hij in zijn levensonderhoud zou kunnen voorzien, dat hij in het kader van zijn handel regelmatig naar JALALABAD ging, dat hij er twee maanden bij zijn oom verbleef en dat hij tijdens deze periode geen problemen met de Islamitische Staat heeft gehad.

Dat OSAR de mannen die een wapen kunnen dragen in AFGHANISTAN in de risicogroepen klasseert.

Dat verzoeker 21 jaar is en bedreigd werd om zich bij de Islamitische Staat aan te sluiten.

Dat zijn familie zelfs door deze groep werd vermoord.

Dat dit verslag de vrezen van verzoeker bevestigt.

Dat verzoeker in ieder geval herinnert aan de inhoud van het arrest dd. 21 januari 2016 (nr. 160.516) van deze Rechtsmacht die verklaart dat de veiligheidssituatie in Nangarhar werd beschouwd als een situatie van willekeurig geweld in geval van intern of internationaal gewapend conflict. Dat deze vaststelling bevestigd werd door een recenter arrest van deze Rechtsmacht van 22 september 2016 (arrest nr. 252) Dat tegenpartij ten slotte logischerwijs niet mag voorhouden dat de Islamitische Staat met moeite toegang zou hebben tot de stad JALALABAD, en in het geval dat ze zich van deze toegang kunnen vergewissen, richten ze zich dan voornamelijk op militaire of overheidsdoelwitten en niet op burgers zoals verzoeker.

Dat zeer onlangs, op 17 mei 2017, de Islamitische Staat het tegen een openbare TV heeft opgenomen.

Dat volgens de provinciegouverneur Gulab Mangar, « ils veulent montrer par cette attaque qu'ils sont toujours bien là ».

Dat een ander artikel dat verzoeker ter staving van huidig beroep heeft ingediend, bevestigt dat de situatie in het district Nangarhar zeer gevaarlijk is en dat geen enkele toekomst aan de bewoners van deze district kan worden geboden.

Dat tegenpartij bijgevolg niet kan voorhouden dat verzoeker zich zonder probleem in JALALABAD zou kunnen vestigen, des te meer dat het argument dat hij er al twee maanden zonder probleem is gebleven niet erg zinnig is.

Dat hij er tijdens een te korte periode is gebleven om zich ervan te vergewissen dat verzoeker er volkomen veilig zou kunnen leven, des te meer dat hij er ondergedoken leefde en het huis van zijn oom nooit verliet.

Dat in ieder geval vastgesteld dient te worden dat de analyse van tegenpartij restrictief is.

Dat artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 immers niet alleen de hypothese van een willekeurig geweld beoogt maar ook de hypothese van foltering of van onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen in zijn land van herkomst.

Dat het verslag van OSAR volkomen aantoonst dat verzoeker in deze tweede categorie valt.

Dat tegenpartij in ieder geval de veiligheidssituatie in AFGHANISTAN en namelijk in JALALABAD onvoldoende heeft onderzocht ten opzichte van het profiel van verzoeker, gezien hij een wapen kan dragen en dat hij deel uitmaakt van een risicogroep in AFGHANISTAN.

Dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing volkomen gerechtvaardigd is."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt aan het verzoekschrift volgende stavingstukken: het artikel "*Afghanistan: attaque de l'EI contre la TV publique dans l'Est, 6 morts*" van *tendenceouest.com* van 17 mei 2017 (stuk 2), het artikel "*'Urgence permanente' en Afghanistan*" van *Irinnews.org* (stuk 3), het artikel "*Afghanistan: déplacement et rapatriements submergent le pays*" van *la-croix* (stuk 4), het artikel "*Afghanistan: mise à jour*" van OSAR van 13 september 2015 (stuk 5) en het artikel "*Afghanistan: mise à jour*" van OSAR van 30 september 2016 (stuk 6).

Per drager brengt verweerder op 24 januari 2018 samen met een aanvullende nota volgende stukken bij: de COI Focus "*Afghanistan – veiligheidssituatie Jalalabad*" van 9 juni 2017 en een uittreksel uit het EASO "*Country of Origin Report: Afghanistan – security situation*" van december 2017 (rechtsplegingdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

2.3.2.1. Verzoeker stelt Daesh te vrezen. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat in hoofde van verzoeker geen sprake is van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omdat (i) hij over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad; (ii) verzoekers verklaringen omtrent de door hem ingeroepen asielmotieven niet overtuigen en niet plausibel zijn; (iii) ook de door verzoeker voorgelegde documenten de appreciatie van zijn asielaanvraag niet kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.2.2.1. Vooreerst merkt de Raad op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker tot twee maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan in het dorp Abdulkhel in het district Achin in de provincie Nangarhar zou hebben verbleven.

Zo verklaart verzoeker immers dat leden van Daesh reeds voor het eerst rond 2009 à 2010 in Achin kwamen, waarbij verzoekers familie en hijzelf concreet bedreigd werden dat ze niet mochten verkopen aan mensen van de regering of dat anders hun huis of hun winkel in brand zou worden gestoken (administratief dossier, stuk 5, p. 14).

Dat verzoeker en zijn familie ondanks het feit dat zij in de negatieve aandacht van Daesh zouden zijn gekomen, alsnog besloten in Achin te blijven en er niet voor opteerden om toevlucht te zoeken bij hun familieleden in Jalalabad, is allerm minst aannemelijk. De argumentatie in het verzoekschrift dat zijn familie voor de beweerde brand op hun woning Achin moeilijk kon verlaten omdat al hun bezittingen zich daar bevonden en zij wisten dat de veiligheidssituatie op het hele Afghaanse grondgebied problematisch was, kan niet overtuigen nu zij al geruime tijd op ernstig wijze bedreigd werden door Daesh. Dit klemt des te meer daar verzoeker aangeeft dat hij een leven in Jalalabad zou kunnen opstarten indien hij geen problemen zou hebben gehad met Daesh (administratief dossier, stuk 5, p. 15). Dat verzoeker, gelet op de concrete bedreigingen en de gewelddadige context in zijn regio – hij verklaart immers dat Daesh met steeds meer leden in zijn dorp aanwezig was vanaf 2013-2015, zij zelfs hun eigen jurisdictie en rechtszaken hadden en zij uitdrukkelijk gekant waren tegen de regering – niet eerder dacht om Achin te verlaten, is naar het oordeel van de Raad niet geloofwaardig.

Daarnaast dient opgemerkt dat verzoeker geen enkel overtuigend bewijs voorlegt ter ondersteuning van zijn verklaring als zou zijn vader een winkel hebben uitgebaat in de bazaar van Abdulkhel, noch dat verzoeker van tijd tot tijd goederen voor hem inkopen ging doen in Jalalabad, zodat verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de door hem geschetste vrees als zouden Daesh hen persoonlijk bedreigd hebben omwille van de verkoop van goederen aan leden van de regering.

Tevens relateert verzoekers gebrek aan initiatief om informatie te bekomen omtrent de actuele stand van zaken aangaande zijn problemen zijn geschetste vrees. De bewering dat er niemand meer van zijn familie in Achin woont (administratief dossier, stuk 5, p. 15), kan de Raad niet overtuigen aangezien van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen en actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Dit klemt des te meer daar verzoeker verklaart nog regelmatig met zijn oom in contact te staan via 'messenger' en hij aldus via dit kanaal informatie zou kunnen bekomen over de huidige stand van zijn problemen (administratief dossier, stuk 5, p. 12). Verzoekers verregaande desinteresse in de evolutie van zijn persoonlijke problemen is naar het oordeel van de Raad onverenigbaar met de ernst van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging en doet afbreuk aan de oprechtheid van zijn asielrelaas.

Ook de door verzoeker bijgebrachte documenten ter bevestiging van het incident waarbij zijn familie zouden zijn omgekomen, vermogen de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen niet te herstellen.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde taskara en de kopie van de taskara van verzoekers vader kan worden opgemerkt dat deze stukken louter betrekking hebben op zijn identiteit en herkomst, elementen die op zich niet worden betwist door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De brief van verzoekers oom en de bevestiging door de dorpsoudsten werden immers ten behoeve van verzoeker opgesteld en dit op het ogenblik dat hij zich reeds in België bevond, waardoor zij een duidelijk gedongen karakter zodat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Wat betreft de brief van verzoekers oom dient bovendien te worden opgemerkt dat het geen officieel document betreft. Overigens kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas. Verzoeker blijkt er derhalve ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat *in casu* het geval is. Voorts blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus Afghanistan "*Corruptie en valse documenten*" van 27 juni 2013) dat corruptie een wijd verspreid gegeven is bij het verkrijgen van Afghaanse documenten, waardoor zij in de praktijk eenvoudig worden vervalst en tegen betaling verkregen kunnen worden. Daarenboven kunnen veel valse Afghaanse documenten ook na een grondig onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten worden onderscheiden. Dit alles maakt dat aan Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat hij een risicoprofiel bezit als jongeman "*of fighting age*" en hij verwijst naar de aan het verzoekschrift gevoegde artikel "*Afghanistan: mise à jour*" van OSAR van 30 september 2016 (stuk 6), dient erop gewezen dat uit de in de voetnoot opgenomen verwijzing naar "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 19 april 2016 blijkt dat dergelijke vrees *in concreto* aannemelijk dient te worden gemaakt ("*Depending on the specific circumstances of the case [...]*"). Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en een verwijzing naar louter algemene informatie (verzoekschrift, stuk 6) die geen betrekking heeft op zijn persoon, volstaat hiertoe geenszins.

2.3.2.2.2. Voorts dient opgemerkt dat, zo enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring als zou hij in Achin zijn gebleven tot het incident met Daesh waarbij zijn familie zou zijn omgekomen, verzoeker over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Jalalabad te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie' en rechtsplegingsdossier, stuk 7) blijkt dat Jalalabad veilig toegankelijk is via de luchthaven van Kabul en de drukke autoweg Kabul – Jalalabad. Op de weg van Kabul naar Jalalabad blijkt het grootste probleem gelegen te zijn in de onveilige verkeerssituatie die zijn oorzaak vindt in roekeloos rijgedrag. Verkeersonveiligheid op zich houdt echter geen enkel verband met de criteria van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Niettegenstaande er sprake is van een toename in het aantal gewelddadige incidenten, blijkt uit dezelfde informatie dat het geweld voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij voornamelijk de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Het gegeven dat de weg een doelwit vormt van de opstandelingen belet bovendien niet dat er nog steeds sterk seizoensgebonden migratiepatronen zijn, waarbij vele Afghanen de koude wintermaanden in Kabul ontvluchten door naar Jalalabad te reizen, en in omgekeerde richting de drukkende hitte in de zomer ontvluchten richting Kabul.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 19 april 2016 in rekening genomen. Het rapport bevestigt nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Deze vaststellingen worden bevestigd door de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad*" van 9 juni 2017 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 7). Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie map 'Landeninformatie' en rechtsplegingsdossier, stuk 7) blijkt dat het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan worden toegeschreven aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Voor het uitvoeren van hun aanslagen maken de opstandelingen veelvuldig gebruik van de zogenaamde magnetische IED's (MIED's). Het doelwit van deze IED's zijn bijna zonder uitzondering de wagens van Afghaanse veiligheidsdiensten en hooggeplaatste overheidsmedewerkers. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats.

Deze aanslagen passen zonder uitzondering binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen *high profile*-doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij zowel militaire als burgerdoelwitten gevisieerd worden, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden bij aanslagen op doelwitten met een hoog profiel. Daarnaast vinden er ook aanslagen plaats, met of zonder aanwijsbaar doelwit, in de nabijheid van duidelijk burgerlijke infrastructuur. Niettegenstaande er sprake is van toename van het aantal burgerslachtoffers bij aanslagen in Jalalabad, blijkt uit de beschikbare informatie dat het aantal burgerslachtoffers in de stad laag blijft.

De impact van de beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de stad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van *“open combat”* of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Gelet op hogervermelde vaststellingen en de beschikbare informatie stelt de Raad vast dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Er is actueel voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Verder dient erop gewezen dat uit de beschikbare informatie (zie map ‘Landeninformatie’ en rechtsplegingsdossier, stuk 7) kan worden afgeleid dat de acties van IS in de provincie Nangarhar zijn gericht tegen de taliban en ANSF. Sinds midden mei 2015 braken er verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de taliban en IS. Deze gevechten zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, die grenzen aan Pakistan. Hoger kwam evenwel vast te staan dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad.

Met het louter betwisten van dit besluit, het verwijzen naar en op algemene wijze bekritisieren van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en het citeren uit rapporten, toegevoegd aan het verzoekschrift (stukken 2-6), toont verzoeker allerm minst aan dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt (zie map ‘Landeninformatie’) niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De door verzoeker aangehaalde informatie (verzoekschrift, stukken 2-6) ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Jalalabad is gesteund. Ook verzoekers verwijzingen naar de arresten van 21 januari 2016 en van 22 september 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn *in casu* niet dienstig. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. In de aangehaalde arresten werd bovendien geen uitspraak gedaan over de veiligheidssituatie in de stad Jalalabad.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Jalalabad vestigt.

Zowel uw gedrag als uw verklaringen wijzen erop dat u probleemloos in Jalalabad kan leven, aangezien u na de door u beweerde aanslag op uw familie in Achin nog twee maanden bij uw oom in Jalalabad woonde (CGVS, p. 15). In die periode werd u niet geconfronteerd met bedreigingen van IS en was uw leven niet in gevaar (CGVS, p. 15).

Bovendien beschikt u in Jalalabad over een familiaal netwerk, in hoofde van uw oom Y., een broadcast manager, waarop u in het verleden al kon steunen (CGVS, p. 11, 13-15) en die capabel is om u op te vangen. U heeft nog regelmatige contacten via messenger met uw oom. U bent ook bekend met de stad, aangezien u om de 15 dagen over de periode van tien jaar voor uw werk handel ging drijven in Jalalabad (DVZ, Vragenlijst CGVS vraag 3.5, CGVS, p. 10-11). Bovendien verklaarde u dat u niet zelf besliste om het land te verlaten, maar dat uw oom deze beslissing nam om u ervan te weerhouden terug te keren naar Achin (CGVS, p. 15). Ook verklaarde u uitdrukkelijk dat u een leven in Jalalabad kon beginnen moest u geen conflict hebben met IS (CGVS, p. 15). Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in een stad als Jalalabad aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt. Tot slot wordt nog opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat personen die omwille van het geweld in Afghanistan hun toevlucht tot de Jalalabad stad zoeken in gehuurde woningen verblijven, of onderdak kregen bij gastgemeenschappen, vrienden of verwanten. De IDP's kunnen daarenboven rekenen op ondersteuning van verschillende internationale hulporganisaties.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelde u dat IS u zou komen zoeken overal in Afghanistan en u zou doden (CGVS, p. 15). Gezien eerder al vastgesteld werd dat uw verklaringen betreffende de door u geschetste gebeurtenissen in Achin weinig aannemelijk waren kunt u deze vrees voor IS in Jalalabad evenmin concreet aantonen. U verklaart dat een dorpsbewoner u vertelde dat IS u in Jalalabad zou gaan zoeken maar in het licht van het voorgaande kan deze blote bewering geen ander licht op de vaststellingen werpen. IS heeft bovendien met moeite toegang tot de stad Jalalabad, in het geval dat ze zich van deze toegang kunnen vergewissen wijst de informatie waarover het CGVS beschikt (zie hierboven) erop dat ze dan voornamelijk zich richten op grote militaire of overheidsdoelwitten. Het is dan ook niet zo dat zij u zouden komen zoeken in de stad Jalalabad. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uw familie toen u 2 jaar oud was vanuit Surkhrod verhuisde naar Achin omwille van een grondconflict (CGVS, p.6). Uit uw verklaringen en uw veelvuldige aanwezigheden in Jalalabad blijkt dat er geen indicaties zijn om aan te nemen dat dit grondconflict dat zich afspeelde in het verre verleden in Surkhrod u in de toekomst parten zou kunnen spelen in Jalalabad.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan. Het statuut van vluchteling, alsook subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet worden u dus geweigerd."

Waar verzoeker voorhoudt dat hij slechts twee maanden zonder problemen in Jalalabad verbleef, hetgeen een te korte periode is om zich ervan te vergewissen dat hij er volkomen veilig zou kunnen leven en hij bovendien ondergedoken bij zijn oom leefde, komt hij in wezen niet verder dan het poneren van blote beweringen waarmee hij niet vermag de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in dit verband te weerleggen.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te kunnen besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. In zoverre verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER